

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość

WARSZAWA

2235

1. Nazwa

BUDYNEK MIESZKALNY - KAMIENICA

2. Czas powstania

Oficyny: ok. 1890, ok. 1928
Budynek frontowy: 1938/39

4. Adres

ul. Śliska 56

nr hip [REDACTED]

KW: [REDACTED]

Dz. ew. nr 27, obręb 6-01-08

5. Przynależność administracyjna

województwo MAZOWIECKIE
powiat WARSZAWSKI
gmina WOLA
dzielnica WOLA

6. Współrzędne geograficzne

52°13' N
21°00' E

7. Właściciel i jego adres

m.st. Warszawa; osoby fizyczne (właściciele [REDACTED])

wspólnota mieszkaniowa.

8. Użytkownik i jego adres

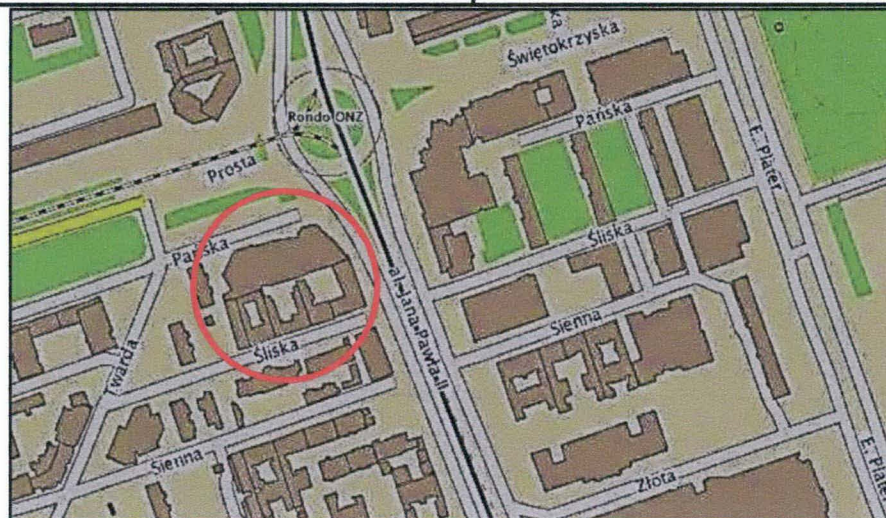
Wspólnota mieszkaniowa, lokale użytkowe

9. Formy ochrony

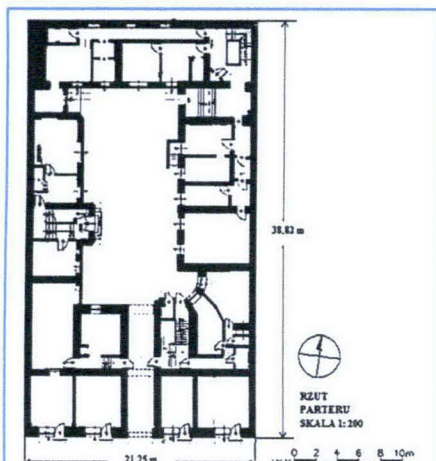
Gminna Ewidencja Zabytków

10. Stan zachowania

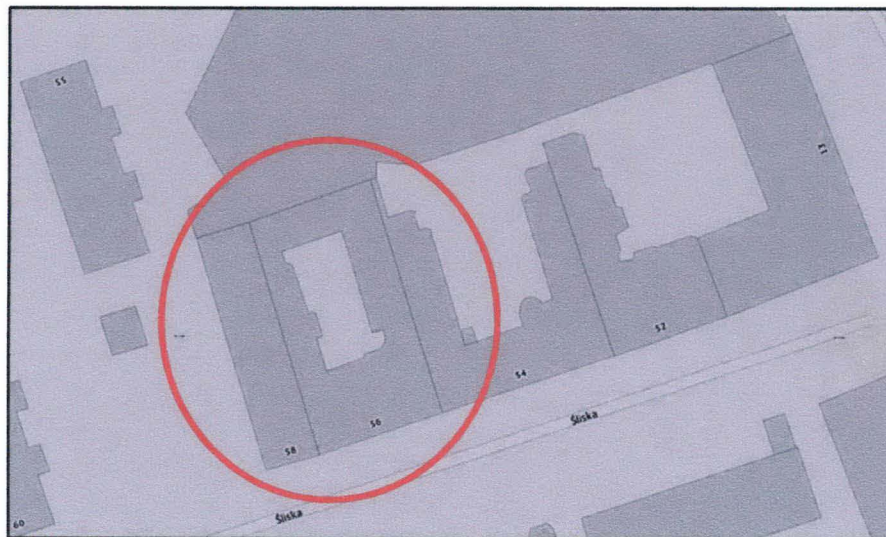
Budynek frontowy – stan zadowalający.
Oficyny wyłączone z użytkowania.

ORIENTACJA SKALA ok. 1:10 000

RZUT PARTERU,
SKALA ORYGINAŁU 1:200

SYTUACJA SKALA ok. 1: 2000

12. Historia

Istniejąca obecnie zabudowa przy ul. **Śliskiej 56 /hip. 1465A** jest wynikiem kilku faz budowlanych, realizowanych od lat 60.XIX wieku po późne lata trzydzieste XX stulecia, po części możliwych do odtworzenia na podstawie materiałów archiwalnych.

Na początku drugiej połowy XIX w. z dużej posesji pod nr 1465 przy ul. Śliskiej znajdującej się na gruncie emfiteutycznym należącym do Instytutu św. Kazimierza, została wydzielona parcela nr hip. 1465A. Pierwszym udokumentowanym w Księdze Hipotecznej jej posiadaczem był Albert Klejf /vel Klajf/. Kolejny zapis hipoteczny, z października 1867 r. informuje, że następnym właścicielem parceli był Walenty Piraszewski, „Majster Mularski”, który zakupił działkę za 3750 rubli srebrnych i rozpoczął przygotowania do budowy murowanego domu. W kwietniu 1866 r. Magistrat Miasta Warszawy przekazał, że Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych zatwierdziła „*anszlag i plan budowy dom murowanego o parterze i dwóch piętrach [...] mającego w parterze otworów okiennych cztery, bramę jedną i sklepów dwa, na piętrach zaś po siedem otworów okiennych, oraz dwóch takichże oficyn przez Budowniczego Witkowskiego sporządzony [...]*” i Magistrat „*udziela niniejszym pozwolenia na wykonanie takowej budowy*”, przedstawiając w 11 punktach szczegółowe warunki jej realizacji, takie jak m.in. pokrycie budowli materiałem niepalnym, zastrzeżenia, że „*jedne ze schodów na piętra prowadzących mają być ogniotrwałe, tj. żelazne, kamienne lub z cegły na wapno osadzone z obłożeniem żelaznem*”; wystawienie domu frontowego w linii regulacyjnej; zatrudnienie na budowie wyłącznie wykwalifikowanych rzemieślników, ręcących „*z osoby i majątkiem za dokładność, bezpieczeństwo i ścisłe wykonanie według planu budowy*”. Prace budowlane musiały odbywać się pod kierunkiem „Budowniczego patentowanego”, który zobowiązany był do złożenia oświadczenia, że „*[...] wykonania planu ściśle onego bez żadnego odstępstwa trzymać się będzie oraz dopilnuje*

Cd na wkładkach

13. Opis

Sytuacja: budynek położony w dzielnicy Wola, wybudowany na prostokątnej parceli usytuowanej w północnej pierzei zachodniego odcinka ulicy Śliskiej zawartego pomiędzy al. Jana Pawła II i ul. Twardą. Od wschodu przylega do kamienicy nr 54, od zachodu – do współczesnego budynku dostawionego wzdłuż całej długości parceli, od północy – do biurowca ILMET. Kamienica złożona z budynku frontowego i trzech oficyn, otaczających ze wszystkich stron wąskie podwórze, dostępne przez przejazd bramny. Budynek frontowy na rzucie prostokąta, o elewacji podwórzowej płytko, jednostronnie ryzalitowanej, przy narożniku pn./wsch. ćwierćkolistie zaokrąglonej; oficyny na rzucie prostokąta, zachodnia krótsza, pośrodku wysunięta prostokątnym ryzalitem, oficyna wschodnia szersza od pozostałych o ok. 1,5 m.

Materiał, konstrukcja:

Budynek frontowy. Fundamenty i ściany fundamentowe murowane z cegieł ceramicznych pełnych na zaprawie cementowo-wapiennej. Ściany nośne zewnętrzne i wewnętrzne, podłużne i poprzeczne jednowarstwowe, murowane, z cegieł ceramicznych pełnych na zaprawie cementowo-wapiennej. Na elewacjach: tynki gładkie, dwuwarstwowe, z zaprawy cementowo-wapiennej, cokół z lastryka płukanego.

Stropy - nad piwnicami i kondygnacjami nadziemnymi: ceramiczne na belkach stalowych typu Kleina. Schody: biegi schodów i podesty płytowe żelbetowe monolityczne. Balustrady schodów stalowe z pochwytyami drewnianymi. Balkony płytowe, ceramiczne na belkach stalowych osadzonych w zewnętrznych ścianach, balustrady balkonów od strony ulicy stalowe, kute, z dekoracjami wycinanymi z blachy stalowej, od podwórka balustrady żelbetowe pełne. Więźba dachowa drewniana krokwiowo-płatwiowa, dach dwuspadowy, kryty papą asfaltową na poszyciu z desek. Obróbki blacharskie dachu z blachy stalowej ocynkowanej.

Okna: różnych typów: 2-skrzydłowe, 2-skrzydłowe z wywietrznikami górnymi, 2-skrzydłowe 4-kwaterowe, 2-skrzydłowe 6-kwaterowe, 3-skrzydłowe, 3-skrzydłowe 9-kwaterowe, drewniane; część stolarki drewniana skrzynkowa, większość nowa z PCV; w piwnicach okna skrzynkowe z metalowymi prętami poprzecznymi. Parapety wewnętrzne: stare – drewniane, nowe z konglomeratu. Witryny w lokalach użytkowych metalowe, szklone, zabezpieczone kratami. Drzwi: wejściowe z klatki schodowej do lokali mieszkalnych drewniane (współczesne), pełne, oryginalne fornirowane, pozostałe płytowe lub metalowe.

Drzwi wewnętrzne w mieszkaniach drewniane pełne lub z przeszkleniem, płytowe. Brama stalowa prętowa. Nawierzchnia przejazdu – asfalt, częściowo wylewka, progi z lastryka. Na klatce schodowej – stopnie z lastryka szlifowanego, na podestach płytki terakotowe; na poddaszu nieużytkowym – polepa, w mieszkaniach – klepka drewniana w jodełkę, podłogi z desek na legarach, w łazienkach i WC terakota.

Cd na wkładce nr 1.

14. Kubatura Budynek frontowy + oficyny 8324 m ³	15. Powierzchnia użytkowa Budynek frontowy + oficyny 1692 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne mieszkalne + lokale użytkowe	17. Użytkowanie obecne mieszkalne + lokale użytkowe
18. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania) <u>Archiwum Państwowe w Warszawie (APW)</u> <ul style="list-style-type: none">Taryfy nieruchomości miasta Warszawy, lata 1794-1930H. Świątkowski, Taryffa domów miasta Warszawy i Pragi z planem ogólnym i 128 szczegółowych planików ulic i domów /plany nr 38 i 48/, Warszawa 1852.Akta Nieruchomości, lata 1937-38, tamże: plany sytuacyjne, elewacje, sygn. 7086Księga Hipoteczna nieruchomości nr hip. 1465 A, APW, Oddział w Pułtusk Zbiór Hipoteka Warszawska, sygn. 2227, 2228Biuro Odbudowy Stolicy, sygn. 37-1616-2 oraz 72-25/0/-/7033 <u>Dokumentacje techniczne w archiwum zarządcy budynku („Moja Posesja”, ul. Długa 29 lokal 10):</u> <ul style="list-style-type: none">Ekspertyza techniczna konstrukcji trzech wykwaterowanych oficyn (wschodniej, zachodniej i północnej) budynków mieszkalnych wielorodzinnych w Warszawie, ul. Śliska 56, cz. I: oficyna północna, autor: mgr inż. Janusz Stolarz. „STOJAN”, Warszawa 13.01.2010Ekspertyza stanu technicznego oficyny zachodniej i północnej budynku przy ulicy Śliskiej 56 w Warszawie wraz z projektem koncepcyjnym remontu, oprac. inż. Józef Heliński, Warszawa, luty 1996Inwentaryzacja techniczna konstrukcji budynku frontowego mieszkalnego wielorodzinnego w Warszawie, ul. Śliska 56 z badaniami geotechnicznymi w zakresie możliwości nadbudowy i pływu wód gruntowych na fundamenty, STOJAN, 2010		19. Źródła ikonograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania) <u>Narodowe Archiwum Cyfrowe: sygn. 37-1616-2:</u> <ul style="list-style-type: none">Chłopiec pozujący z granatem w ręce, w tle po prawej stronie widoczny fragment kamienicy Śliska 56, 1944 r. <u>Biuro Odbudowy Stolicy:</u> <ul style="list-style-type: none">Mapa zniszczeń, kwartał: Pańska, Komitetowa, Śliska, Twarda, 30.04.1945 r., sygn. 72-25/0/-/7033 <u>Archiwum Państwowe w Warszawie, Akta Nieruchomości, sygn. 7086:</u> <ul style="list-style-type: none">Szkic koncepcyjny fasady kamienicy, ok. 1937-38, autor inż. Karol BagieńskiSzkice sytuacyjne zabudowy posesji, 1896, 1937, 1938 <u>Kartografia – APW</u> <ul style="list-style-type: none">Plan miasta Warszawy W. H. Lindleya, 1891, skala 1:2500, rękopisFotoplan Warszawy, 1935;Plan miasta Warszawy (hipoteczny), skala 1:2500, 1936 r.,Fotoplan Warszawy, czerwiec 1945	
20. Bibliografia Ogólne informacje o ulicy Śliskiej: <ul style="list-style-type: none">Chwyszczuk R., Świątek T.W., Spacerkiem po Woli, Warszawa 2010Majewski J.S., Wojna w Warszawie okiem dziecka, „Gazeta Stołeczna”, 27.08.2010, w: www.warszawa.gazeta.plPrzewodnik w podróżach, Warszawa 1893, s. 185 (ul. Śliska)Strona internetowa: warszawa.wikia.com (ul. Śliska)		21. Uwagi	

22. Stan zachowania

Budynek frontowy – stan zadowalający. Tynki na elewacjach zabrudzone, pociemniałe, z plamami i zaciekami.

Fasada: w przyziemiu narożnika zachodniego fasady, obok rury spustowej, rozległy ubytek tynków i lastrykowego cokołu. Na części metalowych balustrad balkonów uszkodzenia powłok malarskich i ślady korozji. Na płytach kilku balkonów wilgotne zacieki i ciemne plamy. Wnętrze przejazdu odnowione, ściany czyste, świeżo pomalowane, w partii przyziemia obłożone gresowymi płytkami. Nawierzchnia przejazdu w kilku miejscach uszkodzona, spękana. Krawężniki z czerwonego lastryka z drobnymi ubytkami na krawędzi. Drzwi na klatkę schodową i do mieszkania w części zach. budynku współczesne, drewniane. Elewacja tylna: tynki bardzo silnie zabrudzone, ciemne, z zaciekami i plamami, zwłaszcza poniżej gzymsu wieńczącego. Gzyms wieńczący wyreperowany, bez ubytków. Balkony w narożniku wschodnim z licznymi uszkodzeniami płyt i balustrad, zaciekami i ubytkami tynków. Stolarka okienna w większości nowa, z PCV, w elewacji tylnej w dwóch oknach stolarka drewniana, okna wielokwaterowe, bardzo zniszczone, wypaczone, powłoki malarskie zachowane szczątkowo. Klatka schodowa: wnętrze odnowione, w stanie dobrym. Na kilku stopniach ubytki w narożnikach, obok miejsc kotwienia balustrady. Niewielkie ubytki płytek terakotowej okładziny; w przyziemiu parteru nowa okładzina z płyt gresowych.

Remonty:

2003 r. – częściowa wymiana instalacji wodnej

2007 r. - wymiana instalacji c.o.

2010 r. – wymiana pokrycia dachu, reperacja kominów; odnowienie wnętrza przejazdu bramnego i klatki schodowej.

Oficyny – od 1996 r. wyłączone z użytkowania, wnętrza niedostępne, otwory w parterze zamurowane, część okien zabita deskami lub osłonięta płytami wiórowymi.

23. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie

Budynek frontowy: zalecany remont konserwatorski elewacji.

Oficyny – wg dotychczasowych ekspertyz - występuje zagrożenie budowlane ze względu na awaryjny stan elementów i konstrukcji drewnianych – stropów i konstrukcji dachów. Mury silnie zawilgocone, ze śladami korozji biologicznej. Oficyna północna w stanie technicznym awaryjnym!

24. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

25 Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

Tekst: Anna Radźwicka-Milczewska, listopad 2014

plany i rysunki: jw., na podstawie inwentaryzacji z archiwum Zarządcy budynku

fotografie: Anna Radźwicka-Milczewska, październik-listopad 2014 r.

26. Załączniki

Wkładki - sztuk 10

1. Miejscowość WARSZAWA	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres BUDYNEK MIESZKALNY - KAMIENICA UL. ŚLISKA 56	6. Zawartość załącznika cd historii obiektu
2. Gmina /DZIELNICA: WOLA		
3. Powiat WARSZAWSKI		
4. Województwo MAZOWIECKIE		

wzniesienia budowli wedle linii regulacyjnej, z materiałów zdrowych i trwałych, przestrzegając dokładnych robót i bezpieczeństwa całej budowy” oraz prowadzenia dziennika „[...] w którym Budowniczy prowadzący roboty ważniejsze czynności dotyczące budowy, a Budowniczy miejski wizyty swoje i czynione przy tym spostrzeżenia zapisywać są obowiązani.” Budowa domu zainicjowana przez Walentego Piraszewskiego posuwała się wolno, ostatecznie w marcu 1869 r. z powodu licznych, niespłaconych przez właściciela pożyczek i zobowiązań finansowych, zaciąganych u różnych osób, m.in. u właściciela cegielni, nieruchomość została wystawiona na licytację w drodze sprzedaży publicznej.

Ówczesny stan zagospodarowania parceli przedstawia opis z 1869 r., w który czytamy: „Na gruncie zajmowanej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom frontowy z cegły na wapno nowomurujący się, mur frontowy do pierwszego piętra doprowadzony, dach jest tymczasowo z desek bez krokwi na przedłużeniu, od podwórza nowo zaczęte oficyny, z których prawa ma poprowadzone mury do wysokości piętra, lewa zaś do wysokości parteru, obie nie nakryte.
2. Budka z desek pod półdachem karpiówką kryta, z kominem małym nad dach wyprowadzonym.
3. Pompa drewniana balami kryta z kulą drewnianą.
4. Trzy parkany graniczne z bali postawione.”

Lokatorów w tej posesji jako niewykończonych nie ma wcale.”

Kolejny zapis w Hipotece nieruchomości z maja 1871 r. informuje, że „budowa domu na posesji Nr 1465 lit. A pod dach wyprowadzona została.” W 1871 r. przedmiotową nieruchomość nabył na licytacji Jan Silberberg i, po rozstrzygnięciu kolejnych apelacji, składanych przez Walentego Pietraszewskiego, stał się jej prawomocnym właścicielem. W lutym 1872 r. Silberberg sprzedał nieruchomość Janowi Łaskiemu za 5000 rs. W 1877 r. następny właściciel – Feliks Ostaszewski sprzedał ją Salomonowi Fromm, od którego dwa lata później, w lutym 1879 r. zakupił ją Ignacy Łuczyński za 24.000 rs. Tak znaczący wzrost wartości nieruchomości zdaje się dowodzić, że w międzyczasie, tj. w latach 1877-79 zrealizowano na parceli jakież kolejne inwestycje, w efekcie których w 1882 wyceniono jej wartość na 28.405 rs. Prawdopodobnie w tym czasie została wybudowana oficyna tylna kamienicy oraz, być może, nadbudowano o piętro budynek frontowy.

Plan Lindleya z 1891 r. plan prezentuje ówczesny stan zagospodarowania nieruchomości, na której znajdowały się budynki murowane i drewniane. W części frontowej działki stał murowany IV-kondygnacyjny budynek z przejazdem bramnym na osi, nieco wysunięty przed linię zabudowy; od strony podwórza, w części wschodniej jednostronnie, prostokątnie zryzalitowany, od zachodu połączony z krótką, wąską oficyną wysuniętą wydatnym prostokątnym ryzalitem poprzedzonym schodkami. W narożniku zachodnim, pomiędzy elewacją tylną budynku frontowego a zachodnią oficyną widoczny jest mały prostokątny aneks o nieustalonym przeznaczeniu. Dalsza, północna część oficyny zachodniej widnieje jeszcze w postaci obrysu, w obrębie którego znajduje się niewielki prostokątny drewniany obiekt. Do północnej ściany ryzalitu oficyny dostawione były wąskie drewniane schody, za nimi zaś znajdował się niewielki murowany, zbliżony w planie do kwadratu aneks. Wzdłuż północnej granicy nieruchomości usytuowana była prostokątna, III-kondygnacyjna murowana oficyna do której prowadziły drewniane schodki; w zachodniej części oficyna ta była prostokątnie załamana ku południowi, poprzedzona drewnianymi schodami. Szeroka, prostokątna oficyna boczna wschodnia przedstawiona jest w formie obrysu (budynek planowany) narysowano przy wschodniej granicy parceli, gdzie ówczesnie znajdował się niewielki murowany obiekt dostawiony do oficyny tylnej oraz przylegający doń od pd. prostokątny drewniany budynek, oddzielony od pozostałej części parceli drewnianym parkanem. W 1893 jako właściciele nieruchomości, zakupionej za 26 000 rs, odnotowani są: Jankiel Groswirt, Moszek Ajzyk Bierienbaum, w marcu 1896 trzecim współwłaścicielem został Chaim Icek Groswirt. W roku 1893 właściciele posesji zaciągnęli pożyczką w wysokości 10 000 rs w Towarzystwie Kredytowym miasta Warszawy, co zapewne związane było z planowanymi na działce kolejnymi inwestycjami. W marcu 1894 r. Towarzystwo Kredytowe m. Warszawy ogłosiło, iż z tytułu niespłacenia raty za październik 1893 r. nieruchomość „wystawioną zostaje na sprzedaż przez publiczną licytację”, która ma się odbyć w lipcu 1894 r. Licytacja została odwołana, ponieważ właściciele zapłacili zaległą ratę.

Cd na odwrocie wkładki

Z 1896 pochodzi informacja o kolejnej pożyczce w wysokości 13.000 rbs oraz pożyczce w wysokości 1300 rs „z tytułu połączenia nieruchomości z kanałem miejskim”, co świadczy o zakończeniu na parceli kolejnego etapu inwestycji.

W 1897 r. nieruchomość została sprzedana za 40.000 rs. Dwa lata później, w grudniu 1899 r. kolejny właściciel, Teofil Koenig, wystąpił do Towarzystwa Kredytowego miasta Warszawy o pożyczkę w wysokości 10.000 rs.

W październiku 1926 r. nieruchomość przy Śliskiej 56 zakupili: Jakub Pawlikowski, Filomena Dunin-Markiewiczowa, Janina Kobylińska i Stefania Pawlikowska-Hłasko. Ówczesny stan zabudowy nieruchomości narysowany jest na planie sytuacyjnym załączonym do pisma właścicieli z marca 1937, a „odrysownym z planu miasta wykonanego w 1896 r.” (Akta Nieruchomości). Na rysunku nie naniesiono wysokości poszczególnych budynków.

W części frontowej działki znajdował się budynek znany już z wcześniejszych materiałów, zaopatrzony w krótką oficynę zachodnią silnie na końcu zryzalitowany, do której w dalszym ciągu przylegały drewniane schody, za nimi widnieje niewielki prostokątny murowany obiekt, do którego dostawione jest kolejne zabudowanie, oznaczone jako drewniane (?). Wzdłuż północnej i wschodniej granicy działki znajdowały się murowane oficyny.

Prawdopodobnie przed 1930 r. (w 1928?), z inicjatywy nowych właścicieli rozbudowano ku północy istniejącą oficynę zachodnią, która w tej części jest wyższa, V-kondygnacyjna, z jednym mieszkaniem na ostatnim piętrze, o której wzmianka znajduje się w Aktach Nieruchomości, gdzie czytamy o „mansardzie nowo wybudowanej oficyny” (APW, sygn. 7086, pismo hipoteczne z dnia 17.07.1938 r.; wszystkie cytaty poniżej z Akt Nieruchomości). W połowie marca 1937 r. Karol Bagieński, inżynier budowlany, występujący w imieniu Jakuba Pawlikowskiego, sporządził szkic sytuacyjny zabudowy nieruchomości przy Śliskiej 56 oraz rysunek koncepcyjny widoku elewacji frontowej. Rysunek ten prezentuje fasadę IV-kondygnacyjną, w parterze 6-osiową, z przejazdem bramnym przesuniętym z osi i witrynami lokali użytkowych, w tej kondygnacji pokrytą płytowym boniowaniem, wyżej 5-osiową, bez podziałów architektonicznych i wystroju, z balkonami o pełnych balustradach, umieszczonymi w osiach skrajnych i środkowej. Na osi fasady otwory balkonowo-okienne były duże, 4-skrzydłowe; wszystkie pozostałe zaplanowano jako 3-skrzydłowe. Dnia 30 marca 1937 r. Jakub Pawlikowski zwrócił się do Biura Regulacji Miasta z następującym pismem: „Załączając przy niniejszym plany na budowę 3-pietrowego domu frontowego przy ul. Śliskiej 56, proszę o wydanie opinii pod względem regulacyjnym i wydanie planów inż. Bagieńskiemu”. W lutym 1938 właściciel zwrócił się do Biura Pomiarów i Regulacji Zarządu Miejskiego z prośbą o wyznaczenie linii regulacyjnej posesji „w związku z zamiarem budowy domu frontowego.” W maju 1938 r. inż. Maurycy Konstabler, występujący w imieniu właścicieli kamienicy, zwrócił się do Zarządu Miejskiego o „wydanie opinii w sprawie nadbudowy 5-ej kondygnacji na budującej się nieruchomości nr hip. 1465A przy ul. Śliskiej 56”. „Front domu – czytamy w piśmie – jest obecnie w budowie i posiada zatwierdzone plany na cztery kondygnacje”, natomiast „W sąsiedztwie są domy 5-kondygnacyjne (Śliska 60, 54, 52, 42). Pod koniec 1938 r. właściciele wystąpili do Zarządu Miejskiego o zgodę na nadbudowę oficyny tylnej; zgody tej nie otrzymali, ponieważ obowiązujące prawo budowlane „zabrania w ogóle wznoszenia na podwórzach budynków jednoraktowych”, zaakceptowano natomiast nadbudowę i przebudowę pozostałych oficyn oraz zamiar dokonania w oficynie tylnej „wewnętrznych przeróbek koniecznych dla użytkowania mieszkań zgodnie z wymaganiami sanitarnymi.” Prace budowlane na posesji zostały najpewniej ukończone w ciągu 1939 r. Obecny wygląd fasady różni się w kilku szczegółach od rysunku koncepcyjnego z 1937 r. - parter jest 5-osiowy, a nie 6-osiowy, gładki, nie boniowany jak projektowano, otwory osi środkowej są 3-skrzydłowe (nie 4-skrzydłowe); inne są także balustrady balkonów, metalowe, z geometryczną dekoracją i uchwyty na skrzynki do kwiatów, pierwotnie planowane jako zamknięte od frontu pełną płytą.

W czasie II wojny światowej kamienica przy Śliskiej 56, przez krótki czas znajdująca się na terenie „małego getta”, nie doznała poważniejszych zniszczeń; ze zdjęcia lotniczego z czerwca 1945 r. wynika, że uszkodzony był fragment dachu na pd. częścią oficyny wschodniej i przy narożniku z budynkiem frontowym. W aktach Biura Odbudowy Stolicy z 1945 i 1946 r. zapisano, że budynek jest w dobrym stanie, bez zagrożeń, zamieszkały. W 1995 r. trzy oficyny budynku zostały wyłączone z użytkowania ze względu na zły stan techniczny i zagrożenia budowlane. Nieruchomość, skomunalizowana dekretem z października 1945 r., w grudniu 2013 r. została przejęta przez spadkobierców dawnych właścicieli.

Określenie stylu: fasada o cechach modernizmu okresu 20-lecia międzywojennego.

1. Miejscowość WARSZAWA	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina DZIELNICA WOLA	BUDYNEK MIESZKALNY – KAMIENICA	cd OPISU OBIEKTU
3. Powiat WARSZAWSKI	UL. ŚLISKA 56	
4. Województwo MAZOWIECKIE		

Cd OPISU OBIEKTUOFICYNY – NIEDOSTĘPNE. OTWORY ZAMUROWANE; OPIS NA PODSTAWIE DOKUMENTACJI TECHNICZNYCH.

Oficina wschodnia. Fundamenty i ściany fundamentowe murowane z cegieł ceramicznych pełnych na zaprawie cementowo-wapiennej. Ściany nośne zewnętrzne i wewnętrzne murowane z cegieł ceramicznych pełnych na zaprawie cementowo-wapiennej, część ścian działowych drewniana, pokryta tynkiem wapiennym na matach trzcinowych. Elewacja tynkowana, tynk gładki, dwuwarstwowy, z zaprawy cementowo-wapiennej., cokół z lastryka płukanego. Stropy: nad piwnicami strop odcinkowy na bekach stalowych, stropy międzykondygnacyjne drewniane, belkowe, ze ślepym pułapem i podsufitką z desek, nad III piętrzem, pod poddaszem strop ognioodporny typu Kleina. Więźba dachowa krokwiowo-płatwiowa, dach kryty papą asfaltową na lepiku asfaltowym.; nad klatką schodową (umieszczoną w narożniku pn./wsch. oficyny) dach o konstrukcji z dwuteowników stalowych w rozstawach ok. 1,28 m, przeszklony płytami ze szkła zbrojonego. Obróbki blacharskie z blachy stalowej ocynkowanej. Klatka schodowa: stopnie żelbetowe prefabrykowane, wspornikowe zakotwione w ścianach; spoczniki – ceglane typu Kleina, oparte na ścianach i belkach spocznikowych; balustrady stalowe, prętowe, pochwyt stalowy rurowy; schody z poziomu terenu na parter: betonowe; schody do piwnicy: murowane z cegieł ceramicznych pełnych na zaprawie cementowo-wapiennej, pokryte zaprawą cementową, okute stalowymi kątownikami. Okna: w parterze otwory zamurowane, w pozostałych kondygnacjach drewniane, skrzynkowe, dwuskrzydłowe, 4-kwaterowe. Drzwi – wewnętrzne drewniane, płytowe lub płycinowe, pełne lub oszklone; drzwi zewnętrznych brak (otwór zamurowany). Podłogi, posadzki: w pokojach drewniane z desek na legarach lub z klepki w układzie jodełkowym; w kuchniach płytki PCV, w sanitariatach płytki terakotowe; na klatce schodowej lastryko szlifowane. Oficina północna Ławy fundamentowe, ściany fundamentowe, ściany nośne i część ścian działowych - murowane z cegieł ceramicznych pełnych na zaprawie cementowo-wapiennej; część ścianek działowych drewniana, pokryta tynkiem wapiennym na matach z trzciny; ściana zewnętrzna tynkowana, tynki gładkie dwuwarstwowe z zaprawy cementowo-wapiennej, cokół z lastryka płukanego. Stropy: nad piwnicami z cegły pełnej grubości 13 cm, odcinkowe, typu Kleina; pozostałe stropy wykonane w konstrukcji drewnianej, belkowe, ze ślepym pułapem i podsufitką z desek. Klatka schodowa – wspólna z oficyną wschodnią (patrz: wyżej). Balkony: płyta ceglana na belkach stalowych dwuteowych (Kleina), balustrady ażurowe, żeliwne, pochwyty z rur stalowych. Dach jednospadowy, więźba dachowa krokwiowo-płatwiowa; krokwie o przekroju 7x14 cm w rozstawie max. 106 cm; płatwie, słupy i belki podwalinowe o przekroju 14x14 cm. Pokrycie dachu: papa asfaltowa na lepiku asfaltowym, na deskowaniu. Obróbki blacharskie z blachy stalowej ocynkowanej. Okna: drewniane skrzynkowe, częściowo z lufcikami; na parterze okna zamurowane bloczkami z betonu komórkowego (gazobetonu). na zaprawie cementowo-wapiennej. Okna piwnic zamurowane jw. Podokienniki- wewnętrzne, drewniane,; zewnętrzne z blachy stalowej ocynkowanej. Drzwi wejściowe zamurowane. Drzwi wewnętrzne – drewniane, płytowe lub płycinowe, pełne lub przeszklone. W pokojach podłogi drewniane z desek na legarach lub klepki w układzie jodełkowym. Oficina zachodnia. Fundamenty i ściany fundamentowe murowane z cegieł ceramicznych pełnych na zaprawie cementowo-wapiennej. Ściany nośne zewnętrzne i wewnętrzne, podłużne i poprzeczne jednowarstwowe, murowane, z cegieł ceramicznych pełnych na zaprawie cementowo-wapiennej. Na elewacjach: tynki gładkie, dwuwarstwowe, z zaprawy cementowo-wapiennej, cokół z lastryka płukanego. Stropy - nad piwnicami i kondygnacjami nadziemnymi części południowej (do klatki schodowej): ceramiczne na belkach stalowych typu Kleina; w części północnej oficyny stropy drewniane, belkowe, ze ślepym pułapem i podsufitką z desek. Klatka schodowa: biegi schodów i podesty płytowe żelbetowe monolityczne. Balustrady schodów stalowe z pochwytami drewnianymi. Balkony płytowe, ceramiczne na belkach stalowych osadzonych w zewnętrznych ścianach, balustrady żelbetowe pełne. Cd na odwrocie wkładki

Wieżba dachowa drewniana krokwiowo-płatwiowa, dach nad klatką schodową z żelbetowych płyt prefabrykowanych na belkach stalowych opartych na ścianach, dach nad pulpitowy, kryty papą asfaltową na poszyciu z desek. Obróbki blacharskie dachu z blachy stalowej ocynkowanej. Okna: różnych typów: 2-skrzydłowe, 2-skrzydłowe z wywietrznikami górnymi, 2-skrzydłowe 4-kwaterowe, 2-skrzydłowe 6-kwaterowe, 3-skrzydłowe, 3-skrzydłowe 9-kwaterowe, drewniane; część stolarki drewniana skrzynkowa, większość nowa z PCV; w piwnicach okna skrzynkowe z metalowymi prętami poprzecznymi. Parapety wewnętrzne: stare – drewniane, nowe z konglomeratu. Witryny w lokalach użytkowych metalowe, szklone, zabezpieczone kratami. Drzwi: wejściowe do klatki schodowej drewniane, dwuskrzydłowe, ramowo-płycinowe, pełne; drzwi do mieszkań drewniane, pełne; drzwi wewnętrzne w mieszkaniach drewniane pełne lub przeszklone, płytowe. Na klatce schodowej – stopnie z lastryka szlifowanego, w mieszkaniach – klepka drewniana w jodełkę, podłogi z desek na legarach, w sanitariatach terakota.

Rzut: kamienica złożona z budynku frontowego i trzech oficyn otaczających ze wszystkich stron zbliżone do prostokąta podwórze.

Budynek frontowy na rzucie prostokąta, z przejazdem bramnym na osi, od strony podwórza elewacja w części wschodniej wysunięta jednostronnym ryzalitem w którego przyziemiu wejście do piwnic i małego pomieszczenia (śmietnik), w dwóch osiach od wschodu ćwierćkoliście wcięta. Budynek w części zachodniej 2 ½ -traktowy, w części wschodniej w zasadzie dwutraktowy, klatka schodowa umieszczona w ryzalicie traktu podwórzowego. Pierwotnie pomieszczenia w zachodniej części traktu tylnego miały połączenie z pokojami umieszczonymi w południowej części oficyny zachodniej, po wyłączeniu z użytkowania zachodniej oficyny układ wnętrza uległ zmianie. Na parterze w trakcie od ulicy lokale użytkowe. W ścianie wschodniej przejazdu bramnego wejście na klatkę schodową, w ścianie zachodniej – drzwi do mieszkania. Klatka o schodach dwubiegowych, na każdej kondygnacji ponad parterem wejścia do dwóch mieszkań oraz wejście kuchenne.

Oficina wschodnia: na rzucie prostokąta, 1 ½ -traktowa, dostawiona do północnej ściany budynku frontowego, nie skomunikowana z nim. Wejście do budynku w skrajnej osi od północy, skąd po kilku stopniach wejście do przedsionka, z którego z drzwi do lokalu mieszkalnego zajmującego całą powierzchnię oficyny oraz połączenie z klatką schodową o schodach zabiegowych, umieszczoną w narożniku północnym, obsługującą także oficynę północną. W przyziemiu w drugiej osi od pn. wejście do piwnic.

Oficina północna: na rzucie prostokąta, w części zachodniej prostokątnie załamana ku pd., 1½ -traktowa, z długim wąskim korytarzem od pn., w którego narożniku pn./zach. toaleta wspólna dla wszystkich mieszkań. W oficynie znajdują się trzy mieszkania – jedno o trzech pomieszczeniach, jedno o dwóch pomieszczeniach, z jednym pokojem usytuowanym z załamanej części budynku oraz jedno bardzo małe pomieszczenie o pow. ok. 7,4 m o dwóch pokojach w amfiladzie, z których jeden bez okna. Oficyna bez połączenia z oficyną zachodnią.

Oficina zachodnia: na rzucie prostokąta, w zasadzie 1 ½ -traktowa, z umieszczonym pośrodku ryzalitem klatki schodowej, prostokątnym, o ściętych narożnikach, poprzedzonym kilkoma stopniami. W parterze i na poziomie IV kondygnacji oficyna nie połączona funkcjonalnie z budynkiem frontowym. Schody dwubiegowe, z klatki schodowej na każdej kondygnacji wejścia do dwóch mieszkań. W północnej części oficyny, w partii poddasza ponad IV kondygnacją dodatkowo jedno mieszkanie

Bryła: budynek całkowicie podpiwniczony, złożony z: części frontowej IV-kondygnacyjnej, zamkniętej niskim dachem dwuspadowym oraz trzech oficyn: wschodniej IV-kondygnacyjnej, północnej III-kondygnacyjnej oraz zachodniej – w swej części południowej IV-kondygnacyjnej, w części północnej V-kondygnacyjnej, z wydatnym V-kondygnacyjnym ryzalitem środkowy. Oficyny zamknięte dachami pulpitowymi.

Elewacje: bez wystroju i podziałów architektonicznych, otynkowane, w partii cokołu pokryte lastrykiem płukanym.

Budynek frontowy:

Fasada: IV-kondygnacyjna, 5-osiowa, symetryczna, pośrodku z prostokątnym otworem bramnym zaopatrzonym z ażurową stalową, dwuskrzydłową bramę (współczesną). W parterze witryny lokali użytkowych – metalowe, różnych typów. W kondygnacjach II-IV w osiach skrajnych i środkowej balkony o prostokątnych płytach ryflowanych od spodu i wzdłuż krawędzi; balustrady balkonów z prętów stalowych, u góry dekorowane pasem z połączonych półokręgów, u dołu balustrady – uchwyt na skrzynki do kwiatów ozdobiony anal. dekoracją wycinaną z blachy stalowej. Drzwi balkonowe jednoskrzydłowe, z wywietrznikiem górnym, połączone wspólną ramą z dwuskrzydłowym oknem. Wszystkie pozostałe okna prostokątne, poziome, trójskrzydłowe. Stolarka okienna współczesna, z PCV; jedne drzwi balkonowe (oś od zachodu, kondygnacja III) drewniane. Cd na wkładce nr 3

1. Miejscowość WARSZAWA	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres BUDYNEK MIESZKALNY – KAMIENICA UL. ŚLISKA 56	6. Zawartość załącznika cd OPISU OBIEKTU
2. Gmina DZIELNICA WOLA		
3. Powiat WARSZAWSKI		
4. Województwo MAZOWIECKIE		

Przejazd bramny: otwór bramny prostokątny, wewnątrz zamknięte płaskim stropem, pośrodku rozdzielone parą lizen wspierających wydatną belkę ozdobioną wgłębną prostokątną płyciną; oba pola stropu dekorowane bardzo płytkami, zdwojonymi prostokątnymi płycinami. Ściany gładkie, bez wystroju, pod stropem z wąskim, słabo wydatnym pasem. W przyziemiu ścian przejazdu krawężniki z gruboziarnistego, czerwonego polerowanego lastryka. W ścianie wschodniej drzwi na klatkę schodową – współczesne, jednoskrzydłowe, drewniane, płycinowe, w górnej części skrzydła z wąskim pionowym przeszkleniem, górą z prostokątnym przeszklonym nadświetlem. W zachodniej ścianie przejazdu drzwi do mieszkania na parterze – współczesne, jednoskrzydłowe, z prostokątnym przeszklonym nadświetlem.

Elewacja tylna budynku frontowego: IV-kondygnacyjna, 5-osiowa, zamknięta szerokim pasem profilowanego gzymsu, w dwóch skrajnych osiach od wschodu ćwierćkoliście wcięta, tu w kondygnacjach II-IV balkony o łukowatych płytach i analogicznych pełnych balustradach; w 3-ej osi od wsch. jednostronny prostokątny ryzalit klatki schodowej o sfazowanym narożniku, w parterze z dwoma wąskimi otworami drzwiowymi (zejście do piwnicy i śmietnik) o metalowych płytowych drzwiach. Wszystkie otwory prostokątne pionowe, stolarka w większości z PCV, o różnych podziałach (1-skrzydłowe, 2-skrzydłowe z wywietrznikiem górny, kilka okien starych, drewnianych, 2-skrzydłowych, 6-kwaterowych; drzwi balkonowe i okno w kondygnacji II drewniane, skrzynkowe.

Oficyna wschodnia: IV-kondygnacyjna, 6-osiowa, bez podziałów architektonicznych, otynkowana (tynki częściowo zachowane), gzyms wieńczący niewidoczny (osłonięty papą); okna prostokątne, pionowe, w kondygnacjach III-IV mniejsze, w cokole duże okna piwnic; w osi skrajnej od pn. otwór wejściowy. Wszystkie otwory parteru zamurowane, część okien wyższych kondygnacji zabita płytami; stolarka okienna drewniana, okna dwuskrzydłowe. W przyziemiu w 2-ej osi od pn. zagłębione poniżej terenu zejście do piwnic.

Oficyna północna: III-kondygnacyjna, bez podziałów architektonicznych, otynkowana (tynki zachowane szczątkowo), gzyms wieńczący osłonięty papą; 5-osiowa, w skrajnej osi od zach. prostokątnie załamana, tu: w kond. I-III balkony o prostokątnych betonowych płytach i żeliwnych balustradach; w kondygnacji I balustrada złożona z tralek ozdobionych pośrodku ukośną kratką i stylizowanymi małymi liśćmi, od dołu i góry ujętych motywem plecionki z ceownic i liści; pozostałe balustrady z motywem przecinających się elips, ujętych od dołu i góry meandrem. Okna: w 2-ej osi od wschodu duże prostokątne, poziome, 3-skrzydłowe, 9-kwaterowe; pozostałe mniejsze, prostokątne pionowe, 2-skrzydłowe, 6-kwaterowe. Otwory parteru zamurowane, w górnych kondygnacjach część zabita deskami lub płytą, zachowana stolarka okienna drewniana.

Oficyna zachodnia: 5-osiowa, pośrodku z wydatnym prostokątnym, V-kondygnacyjnym ryzalitem klatki schodowej; w dwóch osiach od pd. IV-kondygnacyjna, w skrajnej osi od pd. w kondygnacjach II-IV z balkonami o prostokątnych płytach i pełnych balustradach; w dwóch osiach od pn. V-kondygnacyjna. Gzyms wieńczący zasłonięty papą. Otwór wejściowy w ryzalicie poprzedzony betonowymi schodkami, drzwi wejściowe drewniane, dwuskrzydłowe, ramowo-płycinowe. Otwory okienne i balkonowe: w dwóch osiach od pd. i w ryzalicie wszystkie zabite płytami, w osiach od pn. zamurowane. W skrajnej osi od pn. w kondygnacjach I-IV okna duże prostokątne, poziome, pozostałe prostokątne pionowe. Zachowana stolarka okienna drewniana, okna 3-skrzydłowe 9-kwaterowe lub 2-skrzydłowe 6-kwaterowe.

Klatka schodowa w budynku frontowym: Ściany i sufity gładkie, bez wystroju, stopnie schodów z gruboziarnistego czerwono-białego polerowanego lastryka; na podestach pięter i półpięter okładzina terakotowa z drobnych płytek kremowych, ceglanych i brązowych (typ: „gorseciki”), układanych w szachownicę, ujętych wokół pasami obramienia z anal. płytek w tych samych kolorach; na podeście parteru – bez obramienia; w bocznym aneksie parteru współczesne duże płyty gresowe, (rdzawo-brunatne z beżowym obramieniem).

Cd opisu obiektu na odwrocie wkładki

Cd opisu obiektu

Balustrada schodów metalowa, z płaskowników stalowych o geometrycznych motywach. Na piętrach dwoje drzwi do mieszkań i dwoje drzwi kuchennych, drzwi drewniane, pełne, płytowe, fornirowane, do mieszkań podzielone trzema pionowymi listwami

Wnętrza.

Budynek frontowy: mieszkania bez wystroju, na podłogach klepka w jodełkę, w sanitariatach i kuchniach terakota. Drzwi w większości drewniane, płytowe, z niewielkimi przeszkleniami.

Wnętrza oficyn niedostępne, otwory wejściowe i okienne parteru zamurowane ze względu na stan zagrożenia budowlanego.

Instalacje w budynku frontowym: elektryczna, c.o., wod./kan., telefoniczna, bramofon, domofon.

W oficynach instalacje odłączone.

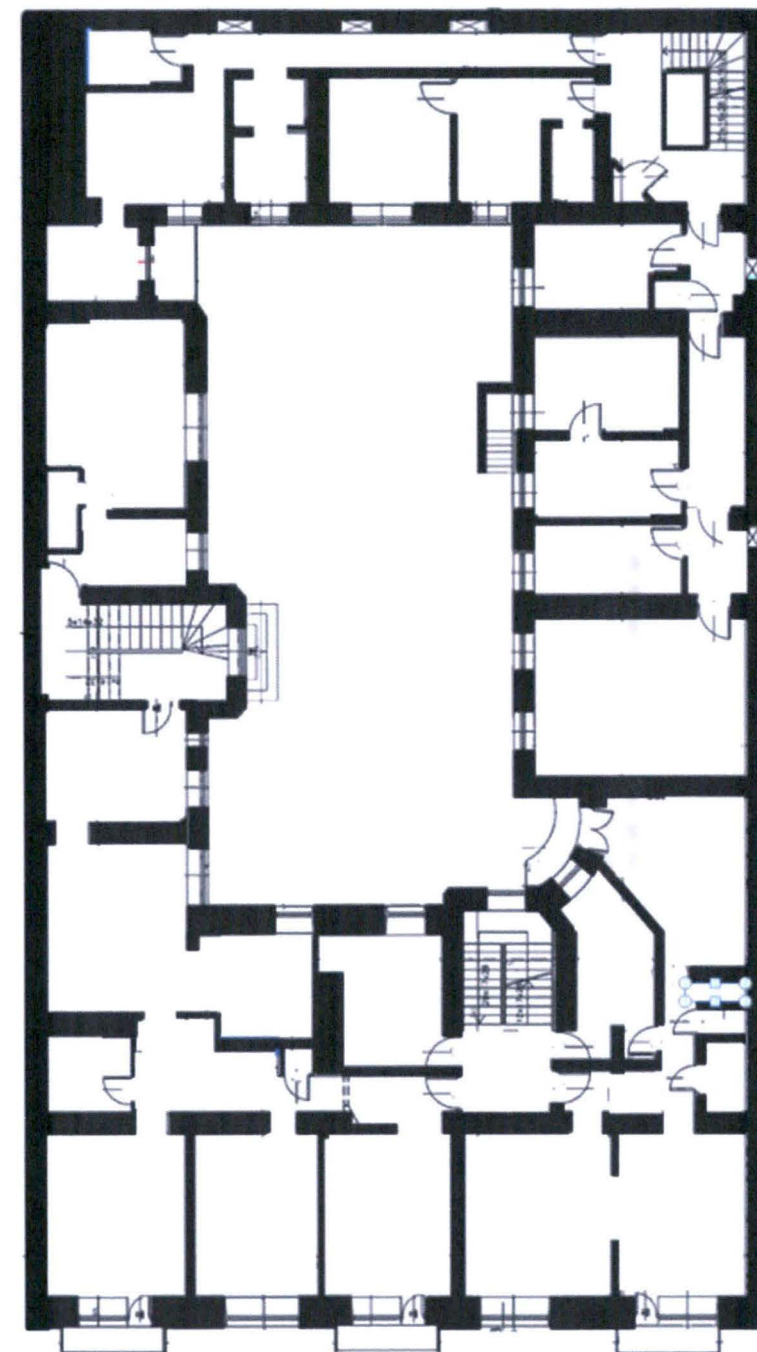
UL. ŚLISKA 56
RZUTY BUDYNKU

38,82 m

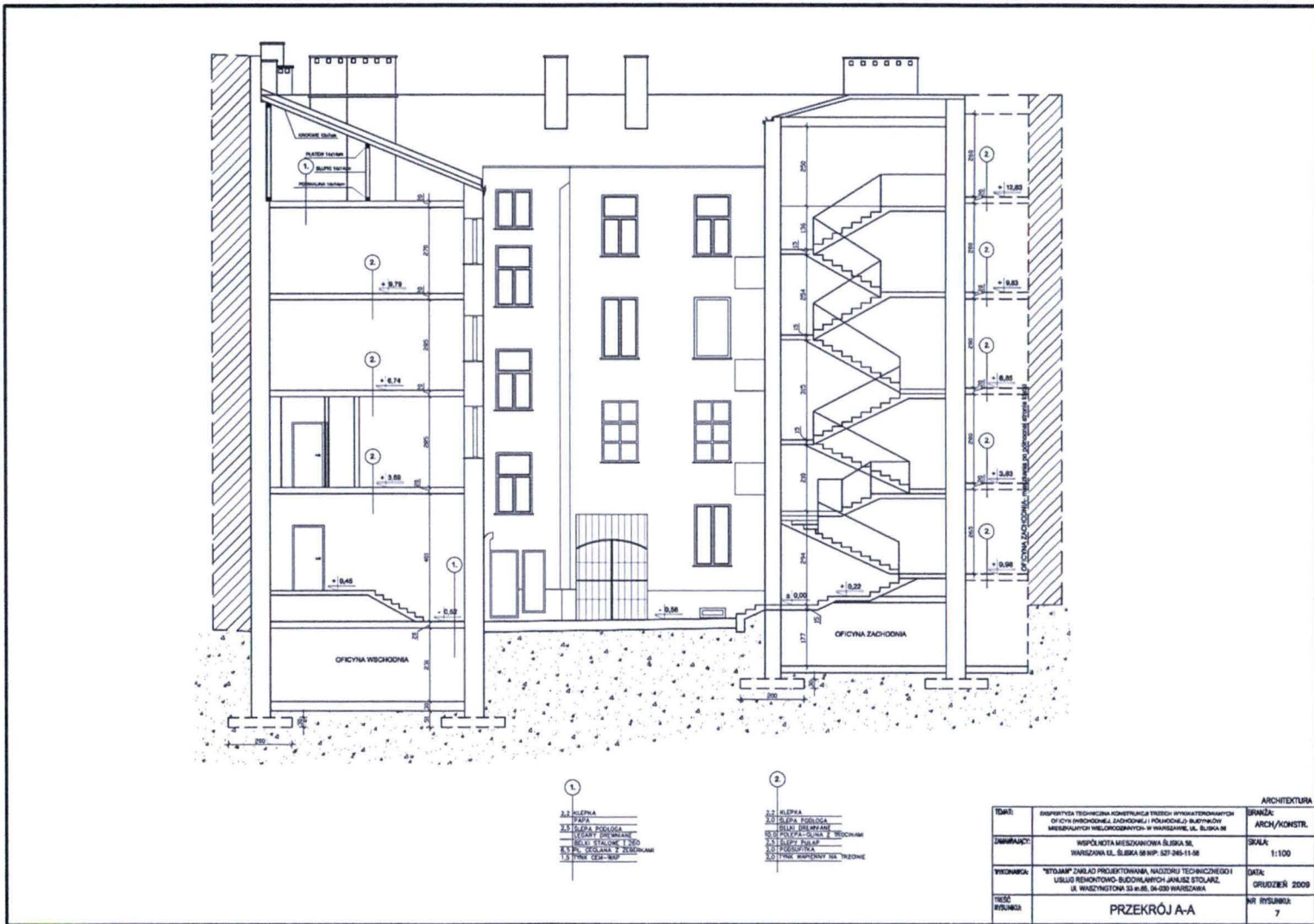
RZUT
PARTERU
SKALA 1:200

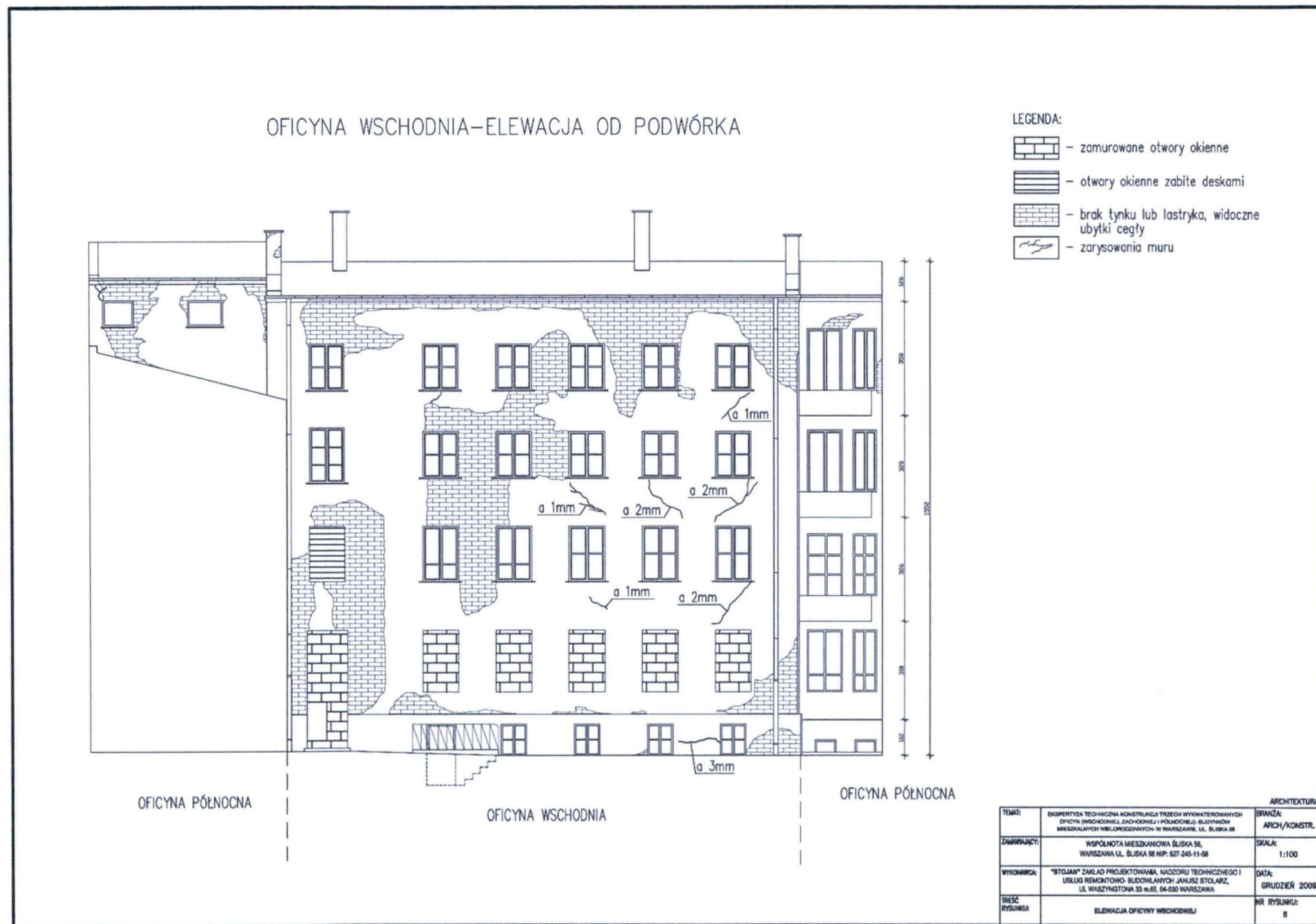
21,25 m

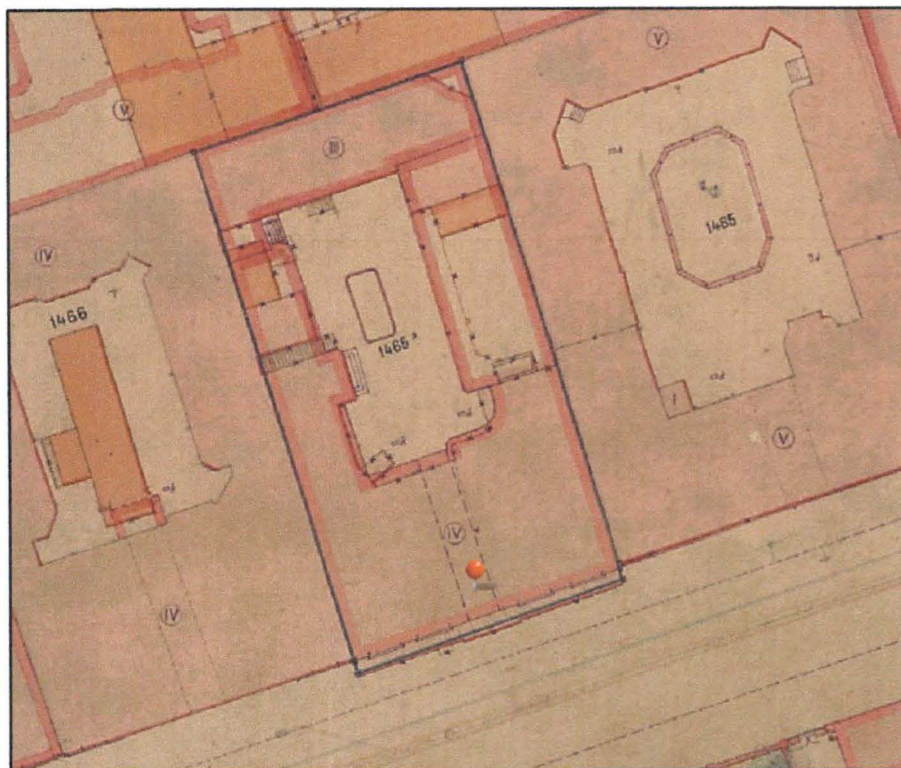
RZUT I PIĘTRA

ŚLISKA 56 – PRZEKRÓJ A-A

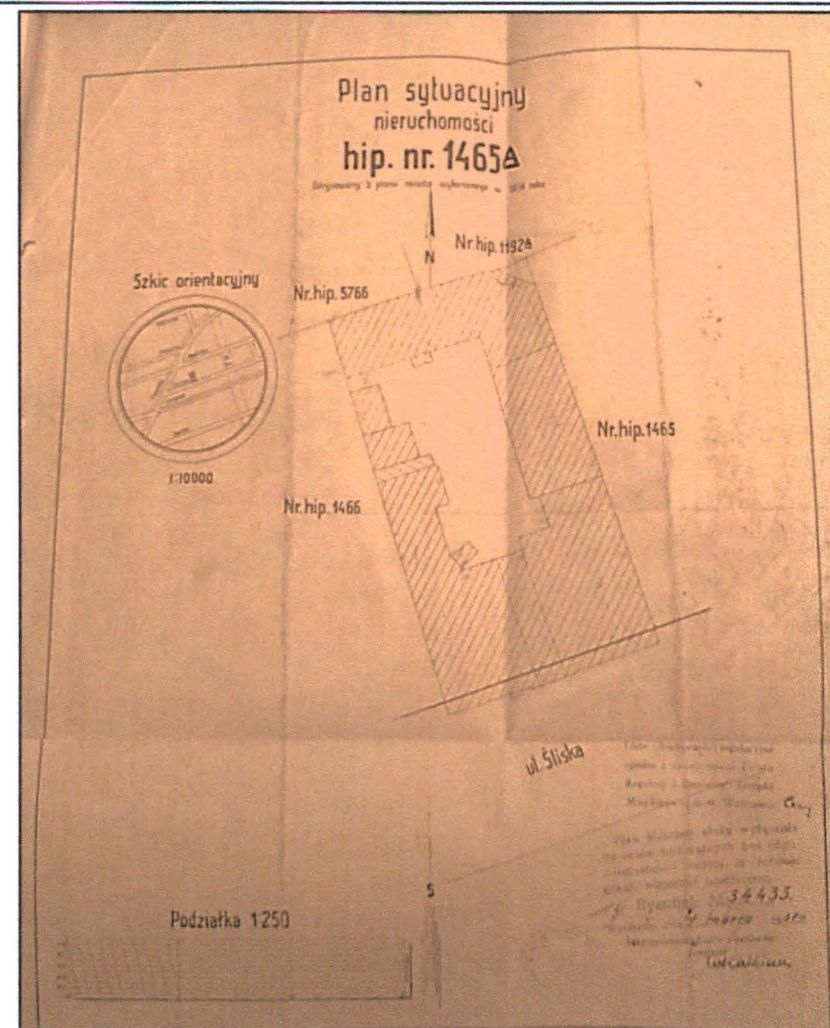

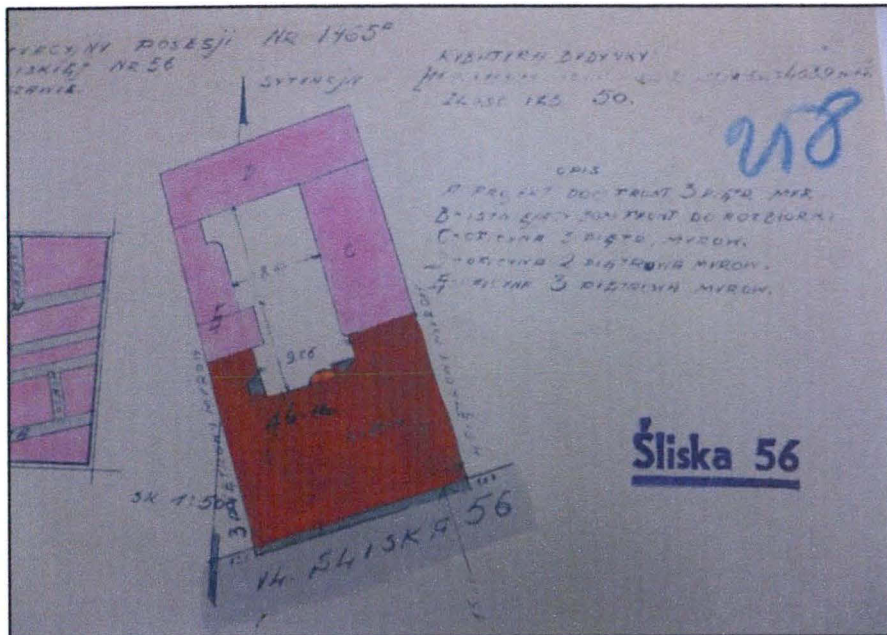
1. Miejscowość WARSZAWA	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres BUDYNEK MIESZKALNY - KAMIENICA UL. ŚLISKA 56	6. Zawartość załącznika MATERIAŁY ARCHIWALNE
2. Gmina WOLA		
3. Powiat WARSZAWSKI		
4. Województwo MAZOWIECKIE		

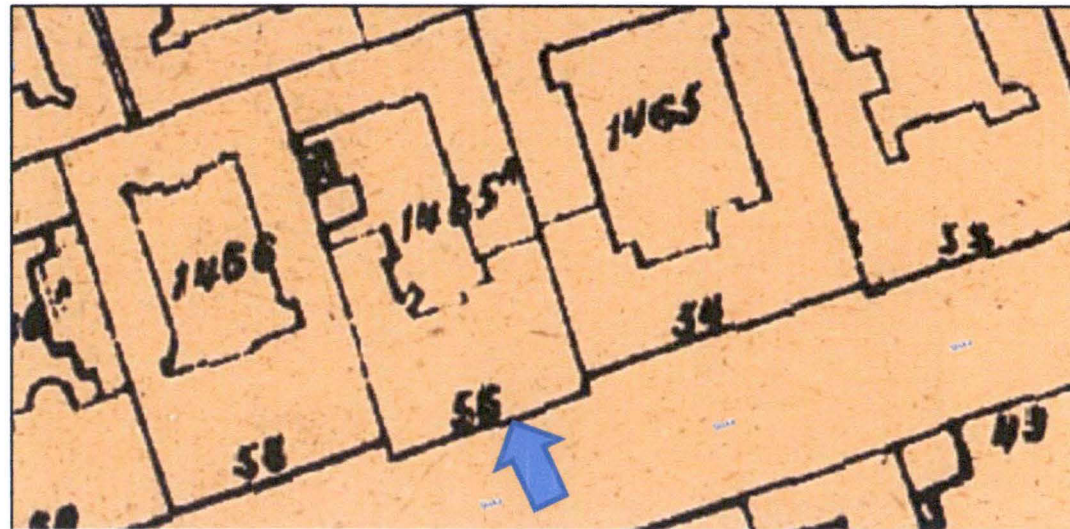
Fragment planu Lindleya, 1891, skala oryginału 1: 2500, oryginał w APW. Strzałką wskazano parcelę nr hip. 1465 A

Plan sytuacyjny nieruchomości z marca 1937 r. „sporządzony z planów Warszawy z 1896 r.”, w: APW, Akta Nieruchomości, sygn. 7086

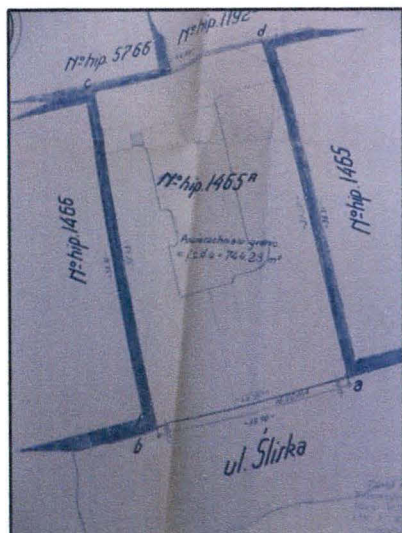

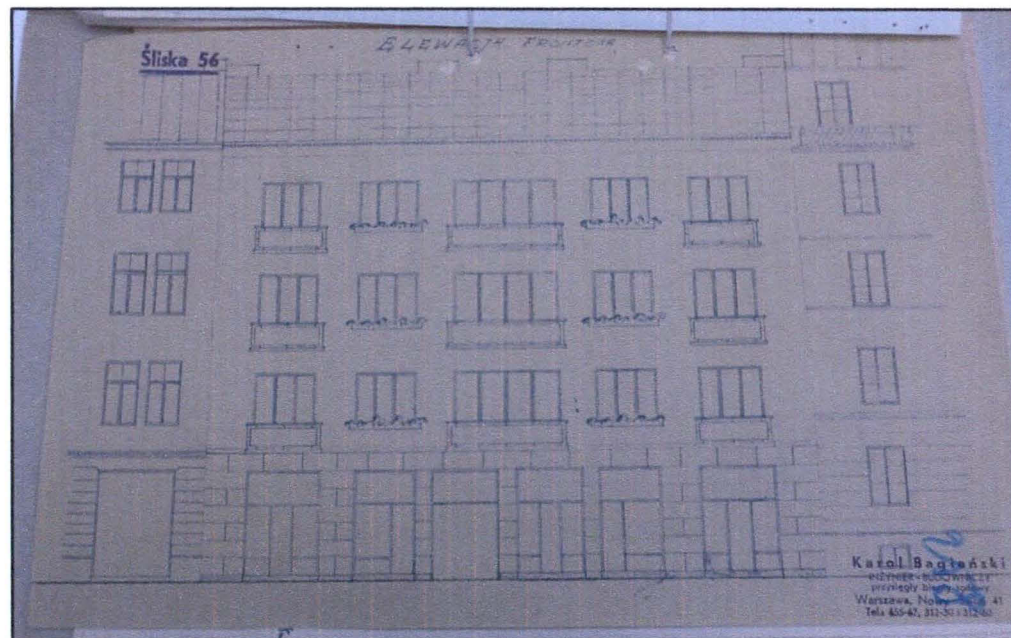
Plan sytuacyjny nieruchomości, z zaznaczonym kolorem brązowym planowanym budynkiem frontowym, 1938 r. w: APW, Akta Nieruchomości, sygn. 7086

Fragment planu Warszawy (tzw. hipotecznego), 1935-40, skala oryginału 1: 2500, oryginał w APW. Strzałką wskazano zabudowę na parceli przy ul. Śliskiej 56

Plan sytuacyjny nieruchomości, 1938 r., w: APW, Akta Nieruchomości, sygn. 7086

Szkic fasady kamienicy, autor inż. Karol Bagieński, marzec 1937, w: APW, Akta Nieruchomości, sygn. 7086

1. Miejscowość WARSZAWA	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres BUDYNEK MIESZKALNY - KAMIENICA	6. Zawartość załącznika MATERIAŁY ARCHIWALNE
2. Gmina /DZIELNICA: WOLA		
3. Powiat WARSZAWSKI	UL. ŚLISKA 56	
4. Województwo MAZOWIECKIE		

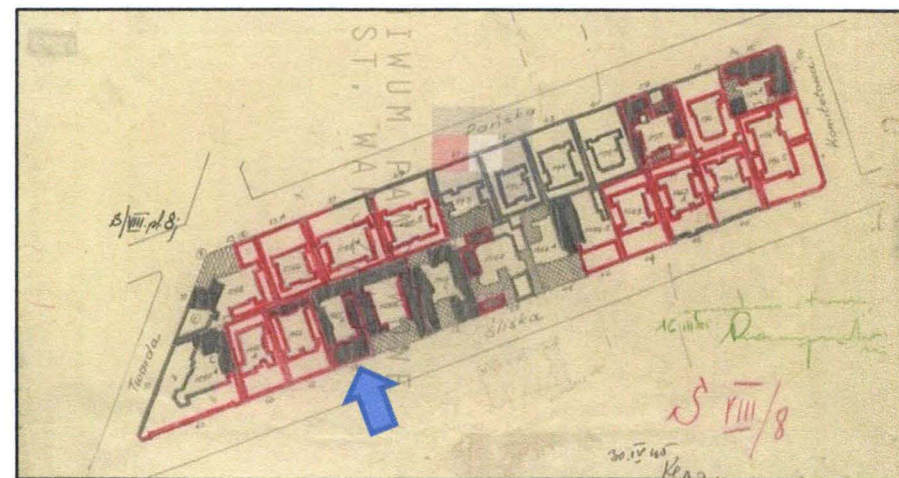

Narodowe Archiwum Cyfrowe:
sygn. 37-1616-2:

Chłopiec pozujący z granatem w ręce, w tle po prawej stronie widoczny fragment kamienicy przy Śliskiej 56, 1944 (obok: powiększenie)

Fragment planu Warszawy z czerwca 1945 r., skala oryginału 1: 2500, oryginał w APW. Strzałką wskazano zabudowę na parceli przy ul. Śliskiej 56

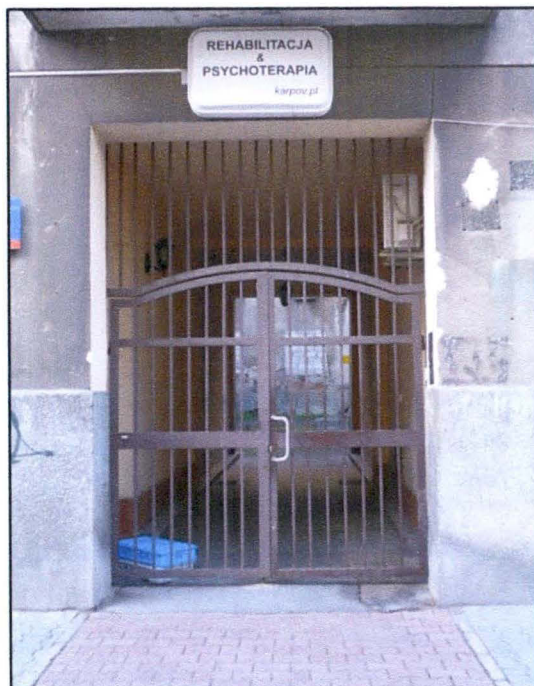
Mapa zniszczeń, kwartał: Pańska, Komitetowa, Śliska, Twarda, 30.04.1945 r., Biuro Odbudowy Stolicy: sygn. 72-25/01-/7033. Strzałką wskazano budynek przy ul. Śliskiej 56

Widok ogólny fasady

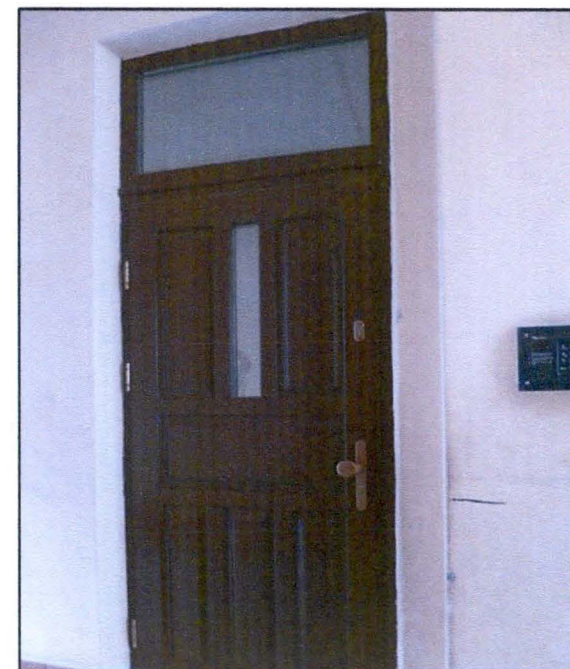
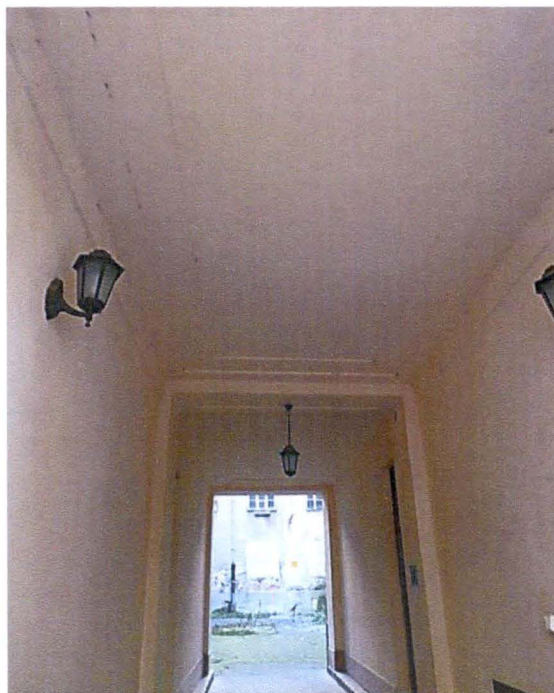

Balkon w fasadzie kamienicy

Otwór bramny w fasadzie kamienicy

Wnętrze przejazdu bramnego

Wnętrze przejazdu bramnego- współczesne drzwi na klatkę schodową

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

Nr 7

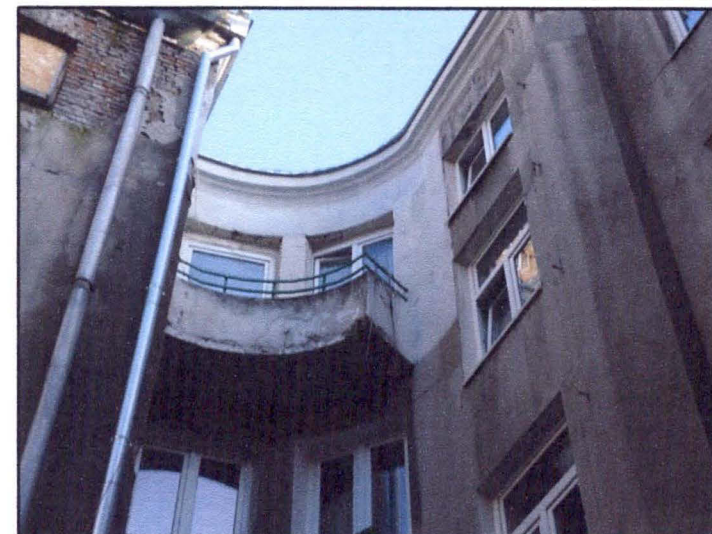
1. Miejscowość WARSZAWA	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres BUDYNEK MIESZKALNY - KAMIENICA UL. ŚLISKA 56	6. Zawartość załącznika ZDJĘCIA
2. Gmina WOLA		
3. Powiat WARSZAWSKI		
4. Województwo MAZOWIECKIE		

Elewacja podwórzowa budynku frontowego

Elewacja podwórzowa budynku frontowego – balkony w narożniku wschodnim.

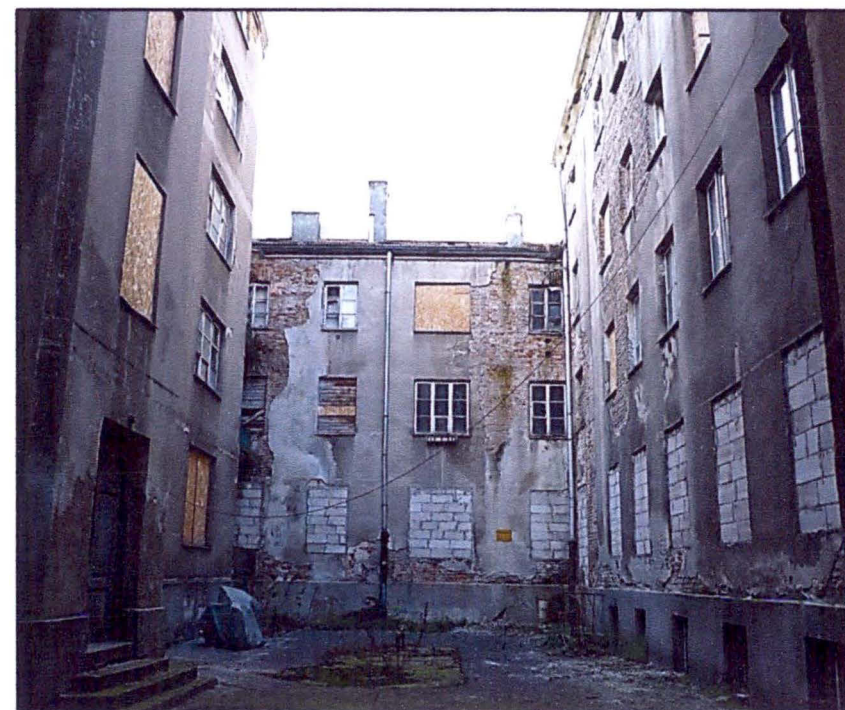
Drewniana stolarka okna
w oficynie wschodniej

Oficina wschodnia

Narożnik przy zbiegu oficyn wschodniej i
północnej

Oficina tylna (północna)

1. Miejscowość	WARSZAWA	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	WOLA	BUDYNEK MIESZKALNY - KAMIENICA UL. ŚLISKA 56	ZDJĘCIA
3. Powiat	WARSZAWSKI		
4. Województwo	MAZOWIECKIE		

Narożnik oficyn północnej i zachodniej

Balkony w kondygnacjach II-III oficyny północnej

Balkon w kondygnacji I -ej oficyny północnej

Oficyna zachodnia

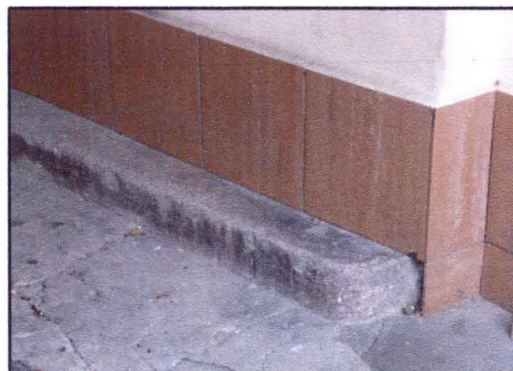
Oficyna zachodnia - osie od południa

Drzwi w ryzalicie oficyny

Wnętrze przejazdu bramnego

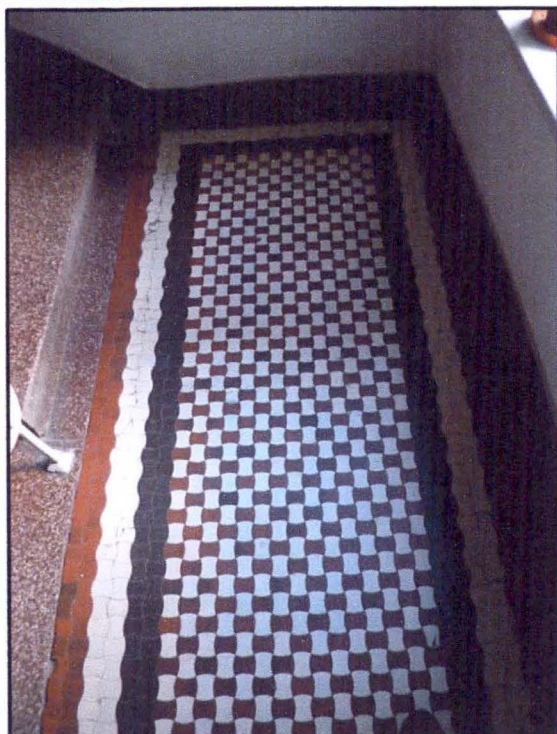

Krawężnik w przejeździe bramnym

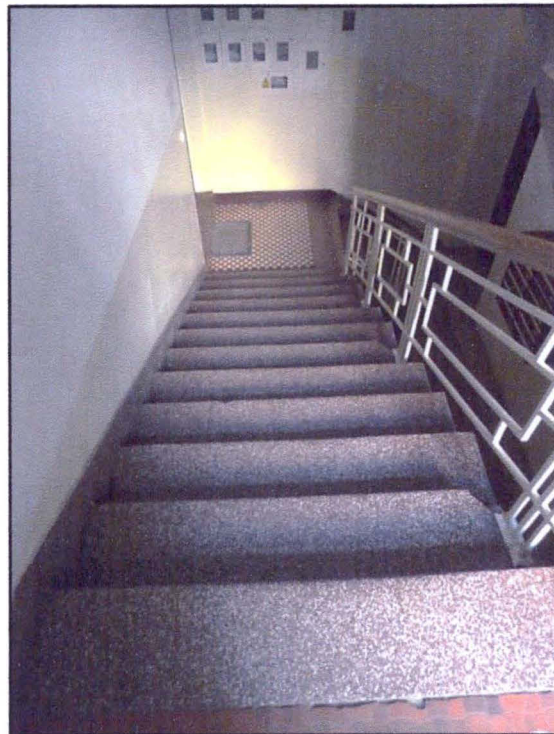

Terakota na podeście parteru klatki schodowej w budynku frontowym

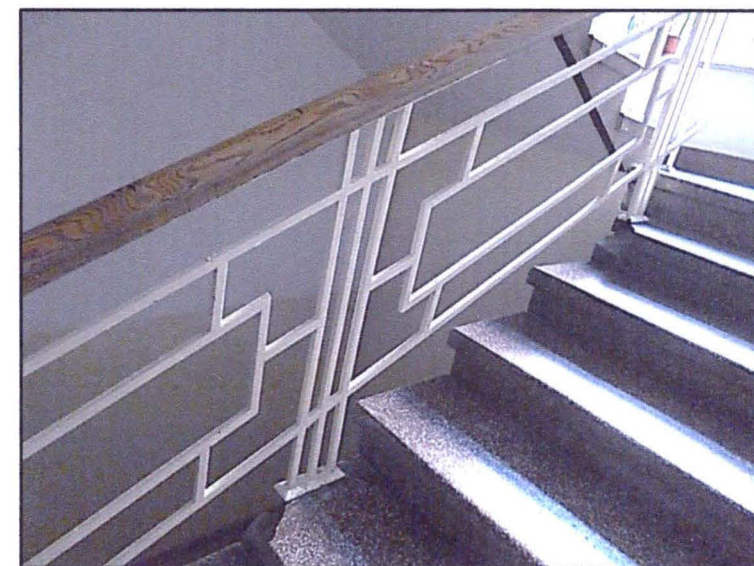
1. Miejscowość WARSZAWA	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres BUDYNEK MIESZKALNY - KAMIENICA UL. ŚLISKA 56	6. Zawartość załącznika ZDJĘCIA
2. Gmina WOLA		
3. Powiat WARSZAWSKI		
4. Województwo MAZOWIECKIE		

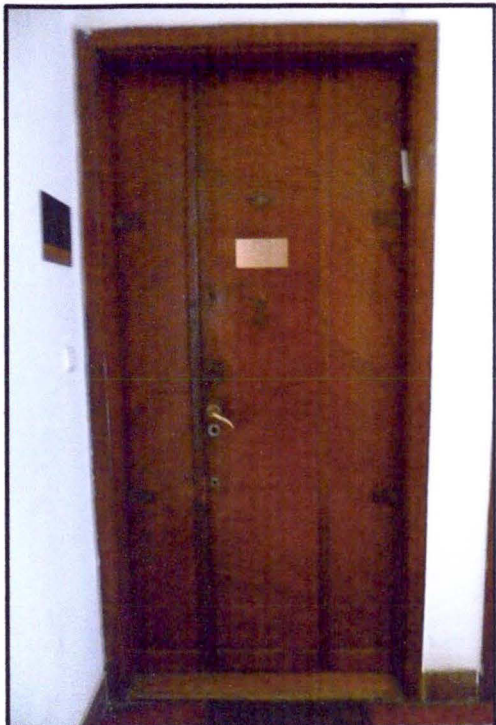
Terakota na podeście półpiętra klatki schodowej w budynku frontowym

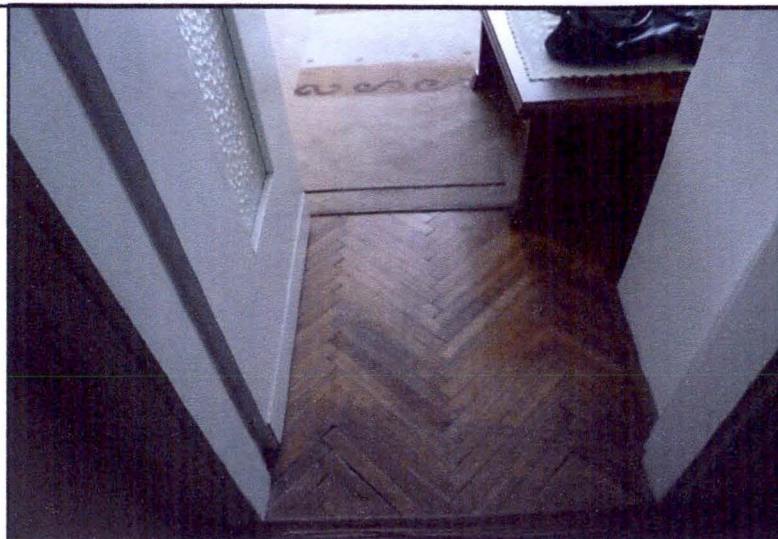
Schody na klatce schodowej w budynku frontowym

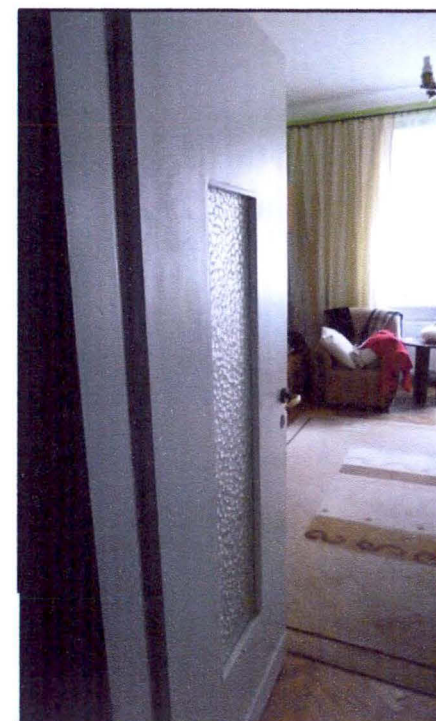
Balustrada schodów na klatce schodowej w budynku frontowym

Drzwi do mieszkań na klatce schodowej w budynku frontowym

Parkiet w mieszkaniu w budynku frontowym

Drewniane drzwi w mieszkaniu w budynku frontowym